

Hartel: Efter den Vedtagelse, som er sket i det andet høje Ting, kan man vel nok betegne den Forhandling, der finder Sted i Dag, som en Slags Epilog, der ikke har noget virkelig realpolitisk Indhold, men derfor har vi dog Lov endnu en Gang at trække Standpunkterne skarpt op. Vor Stilling er jo den, at vi vel erkender, at Valget gav Regeringen Medhold, og at en Valutalov saaledes var uundgaaelig, men hvis man ønskede Oppositionspartiernes Medvirken til en saadan Lovgivning, havde det været naturligt, om man paa en lang Række Omraader havde imødekommet Oppositionspartiernes Synspunkter og ikke paa Forhaand stillet sig paa det Standpunkt, at Regeringens Forslag praktisk talt skulde vedtages uforandret. Derfor forekommer det mig, at den højtærede Regering ikke kan forundres over, at Oppositionspartierne ikke ønsker mere at være repræsenteret i det saakaldte Valutaudvalg. Der er ingen Glæde ved at arbejde med paa Opgavers Løsning efter et System, som man ikke tror paa, og hvis Regeringen i øvrigt har Tillid til dette System, kan jeg heller ikke se, at det skulde kunne gavne den i det daglige Arbejde at have Medarbejdere, der ikke tror paa Systemet og de Retningslinier, som er den logiske Konsekvens af dette. Men eet kan jeg selvfølgelig godt se: at paa en kommende Valgdag kunde det have sin Betydning at have visse medansvarlige, muligt medskyldige i det Resultat, som denne Lovgivning engang vil føre til, for jeg anser denne Valutalovgivning og alt, hvad dertil hører, som et sælsomt Intermezzo i dansk Erhvervsliv. Men naar nu Regeringen har faaet det fulde Ansvar, har den jo ogsaa til sin Tid Æren helt og ubeskaaret, naar Afviklingen engang kommer og vi kan trække Resultaterne op af den Politik, som er ført.

Den højtærede Handelsminister er nu, naar dette Forslag er vedtaget, gaaet over Rubicon; men det er jo ikke nok at gaa over Rubicon, man maa ogsaa gøre sig klart, hvad man vil foretage sig, naar man er gaaet over, og jeg haaber, den højtærede Handelsminister har det lige saa klart for sig som hin store Mand i Historien, der gik over Rubicon, og som baade var dristig til at gaa over Floden, men ogsaa vidste i alle Enkeltheder, hvad han vilde foretage sig, efter at han havde gjort dette historiske Skridt. Nu faar vi altsaa se i den kommende Tid, om den Mand, som har faaet det fulde Ansvar for denne Lovgivning, ogsaa magter den i alle dens Konsekvenser, magter alle

de utallige Detailspørgsmaal, som uvægerligt vil blive Følgen af den, magter at mægle mellem de Interesser, som skal staa skarpt over for hinanden, og at gøre det paa en saadan Maade, at vi kan naa frem til et heldigt Resultat. Vi tror ikke paa det, men vi er selvfølgelig saaledes indstillet, at vi for Landets Skyld helst saa, at det blev Tilfældet.

Den højtærede Handelsminister var saa venlig ved en tidligere Lejlighed i Forbindelse med Forhandlingen om denne Lov at anerkende de Udtalelser, jeg havde fremsat vedrørende Kompensationshandelen, og jeg haaber ogsaa, der vil blive taget Hensyn dertil, naar Loven til sin Tid skal praktiseres. Derimod hørte jeg ikke en tilsvarende Tilslutning til de Udtalelser, jeg fremsatte om det uretfærdige i, at man i enkelte Virksomheder, som baade har Eksport og Import, havde Ret til selv at disponere over den Valuta, deres Eksport skaber. Jeg henstiller endnu en Gang til den højtærede Handelsminister at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, idet vi fra vor Side maa kræve — jeg tror ogsaa, at Folkets Flertal her er enig med os —, at der maa være Ligestilling for alle, naar et System som dette skal tilrettelægges. Og der kan jo skabes Ligestilling for alle med den Magt, som her er givet.

Mit Parti anerkender, at Valget den 22. Oktober gav det Resultat, at Frihandelen faktisk paa Regeringens Ansvar blev stemt ned her i Danmark. Det Resultat kan ikke omdisputeres, og mit Parti er i og for sig ogsaa villigt til at tage Konsekvensen af dette ved at gaa ind for en Række planøkonomiske Foranstaltninger paa forskellige Omraader, vel at mærke, naar det absolutte Maal for en saadan Planøkonomi er en virkelig Ligestilling mellem Erhvervene, økonomisk set. Men saa længe dette Endemaal ikke er anerkendt, og det heller ikke af den Politik, der i Praksis føres, klart fremgaar, at dette er Endemalet, kan vi ikke slutte os til den økonomiske Politik, som Valutalovgivningen her er Udtryk for.

Men vi forstaar ikke, at Regeringen netop har lagt sig fast ved dette System, som mest afgjort af alle de Systemer, der i Øjeblikket praktiseres inden for Planøkonomien, betyder et Brud med tidligere Tidens Fremgangsmaade, et System, som skal nedbryde Handelen mellem Nationerne mere, end noget andet System vilde gøre det. Og dér mener vi, at den Indsats, som Handelen har gjort i Danmark gennem